

عنوان مقاله:

عرفان منطقی یا منطق عرفانی؟ معرفی و نقد اجمالی کتاب عرفان و منطق

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 16، شماره 40 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سیدحسین حسینی - هیئت علمی فلسفه دین، پژوهشگاه علوم انسانی

خلاصه مقاله:

در این مقاله کتاب عرفان و منطق را که برآمده از مجموعه مقالات برتراند راسل است معرفی و به اجمال نقد می کنیم. پس از معرفی کلی اثر، به امتیازها و کاستی های آن در دو بعد شکلی و محتوایی توجه و، از میان مقالات، بر مقاله «عرفان و منطق» تاکید می کنیم. راسل در این نوشته از زاویه طرح چهار مسئله به مسلک عرفا می پردازد و آن را نقد می کند. این چهار مسئله عبارت اند از: ۱. اذعان به دو تمایل متفاوت در انسان برای شناختن عالم یعنی عرفان و علم؛ ۲. تلاش بزرگان فلسفه برای هماهنگ کردن این دو نیاز؛ ۳. مشخصه های چهارگانه فلسفه عرفانی، یعنی اعتقاد به بینش در برابر دانش استدلالی، اعتقاد به وحدت و انکار تکثر و تضاد، انکار واقعیت داری زمان و توهمی دانستن بدی؛ و ۴. اشتباه عرفان در هریک از این چهار جنبه. در مقاله حاضر، با طرح این عناوین، آن ها را تحلیل خواهیم کرد؛ نگاه تجربه گرایی راسل سبب شده تا عرفان را از این منظر تحلیل کند و لذا اگر هم به عرفان معتقد باشد به عرفانی منطقی روی آورد.

کلمات کلیدی:

فلسفه عرفان، برتراند راسل، نقد کتاب عرفان و منطق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1330532>

